

Kr., men ellers er der ingen af dem, man her vil udelukke, der har Renteindtægt af Formue. Jeg tror, man gjorde klogt i at lade Loven arbejde videre i samme Form og samme Retning som hidtil, og at den højtærede Minister og det høje Ting derfor vilde gøre klogt i at følge Flertallet af Kommissionen.

Det ærede Medlem fra Sakskøbing (Rørdam) var i Gaar ret langt ude — længere, end han burde være. Han var fortørnet over, at det ærede Medlem fra Fakse (Stauning) havde taget saa haardt paa Lægerne. Jeg lagde nu ikke Mærke til, at det ærede Medlem fra Fakse gjorde dette. Det ærede Medlem sagde: Lægerne faar dog Betaling for de Patienter, de besøger, hvad de ikke fik tidligere, idet en Masse af de Patienter, de nu faar Betaling for, for Aar tilbage var under Fattigvæsenet, og Lægerne fik ingen Betaling af dem, simpelt hen fordi de ikke kunde betale. Det ærede Medlem (Rørdam) udtalte, at Lægerne gennemgaaende faar 75 Øre pr. Besøg, og han fremhævede, at ofte er deres Arbejde Natarbejde. Dette sidste passer nu ikke helt. Det er vist kun en sjælden Gang, de bliver hentede ud ved Nattetide, og de har ogsaa i deres Kontrakter været sig mod, at det skulde ske for tidt, idet de har betinget sig, at hvis de ikke faar Bud inden Kl. 9, behøver de ikke den Dag at besøge den, der melder sig syg, og hvis de bliver hentede ud om Natten og de saa erklærer, at det ikke har været strengt nødvendigt, kan de indgive Klage til Bestyrelsen, og denne kan idømme vedkommende Patient en Bøde, som Lægen saa skal have for sin Ulejlighed. Det forekommer mig derfor, at Lægerne er paa den sikre Side.

Det ærede Medlem udtalte ogsaa, at Grunden til, at de fattige ikke kunde være i statsanerkendte Sygekasser, var den, at Taksterne var for høje: de bedrestillede assurerede sig for højt, og derfor maatte Kontingentet blive højt. Men det er jo ikke rigtigt. Forholdet er lige det modsatte, hvad det ærede Medlem burde vide. Jeg kan ikke se, at det Medlemmerne i de statsanerkendte Sygekasser kan forsikre sig for, skulde være nogen Grund for dem til at simulere sig syge. Jeg staar her med Lovene for Sygekassen „Alderstrøst“, og deraf fremgaaer det, at for et Kontingent af 45 Øre om Ugen faar man i Dagpenge 2 Kr. 15 Øre, for 36 Øre om Ugen 1 Kr. 65 Øre og for 27 Øre om Ugen 1 Kr. 15 Øre. Kvinder faar for et Kontingent af 22 Øre om Ugen 90

Øre i Dagpenge, og unge Mennesker fra 15 til 18 Aar faar for et Kontingent af 17 Øre om Ugen 65 Øre i Dagpenge. Der er altsaa Takster fra smaa Beløb opefter, og jeg kan ikke tænke mig, at en Mand for at opnaa 1 Kr. 65 Øre eller, for at gaa til den højeste Grænse, 2 Kr. 15 Øre om Dagen skulde simulere sig syg. Det ærede Medlem var ikke fri for at rette en stærk Beskyldning mod de københavnske Sygekassemedlemmer, idet han sagde: Der maa være noget galt, de maa ligge længere syge end højst nødvendigt, fordi de assurerer sig for højt. Dette synes jeg er en Haan mod de københavnske Sygekassemedlemmer, og jeg vil benytte Lejligheden til her paa deres Vegne at nedlægge den skarpeste Protest mod den Opfattelse, at de skulde simulere paa Sygekassernes Bekostning. Jeg synes, man burde vogte sig for at komme med den Slags Udtalelser, det er stærke Ord at bruge her i Rigsdagen mod mange Mennesker. Det ærede Medlem ved meget godt, hvorfor de københavnske Sygekassemedlemmer er mere syge end Folk paa Landet. Herinde er Arbejdsforholdene helt anderledes end paa Landet. Der arbejder man i frisk Luft og bor til Dels — skønt jeg naturligvis meget godt ved, at der er mange daarlige Boliger — under bedre Forhold end her i København. Herinde er der en Mængde Sygekassemedlemmer, som arbejder i usunde Fabrikker, saasom Sæbemøller, Mølleries, Brænderier o.s.v., og mange af dem maa bo i slette, usunde Boliger. Dette er Grunden til, at der er mere Sygdom her i København end ude paa Landet, og ikke det, at Medlemmerne herinde assurerer sig for højt og derfor simulerer at være syge — paa Sygekassens Bekostning. Det ærede Medlem kan blot en Sommerdag gaa ind i de snævre Gyder og op paa en Kvistlejlighed, hvor der sidder en Enke med Børn, der vil det ærede Medlem som Læge erkende, at et saadant Sted rigtigt er Arnested for Sygdomme. Luften der er varm og forpestet. Eller det ærede Medlem kan gaa ud paa Vesterbro, i Kvartererne derude, hvor Folk er pakkede sammen i Sidehuse, Mellemhuse og Baghuse, og hvor Luften bliver mere og mere uren. Der bor en Masse Mennesker, de er nødt til at bo derude, fordi deres Indtægter er saa smaa, at de ikke kan bo et Sted, hvor der er frisk Luft. Det er Grunden til, at der er mere Sygdom i København end ude paa Landet, og ikke den, som det ærede Medlem mente. Det ærede Medlem kunde have haft godt af at faa et